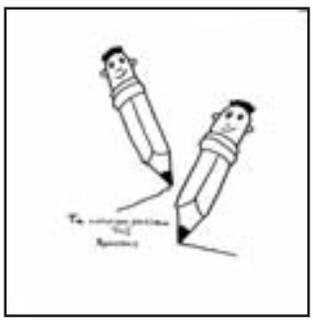

Έκδοση των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου Άρνισσας - Φύλλο 29ο - Ιούνιος 2020 - Τιμή 1 €

Μένουμε σπίτι

Περιεχόμενα

✔ Πρωινό στο σχολείο σελ.2
✔ Μένουμε σπίτι – Η καραντίνα – Τηλεμάθημα – Κορονοϊός σελ. 3
✔ Θέατρο και Πυροσβεστική σελ. 4
✔ Θα ήθελα να ήμουν σελ. 5
✔ Παραδοσιακά παιχνίδια σελ.6
✔ Δέντρα σελ. 7
✔ Συνταγή για εύκολα πιτσάκια (Α` τάξη) σελ.8
✔ Διαφορετικά χελιδονίσματα - Ταΐστρα (Β` τάξη) σελ.9
✔ 3-2-1 κλακέτα πάμε σελ.10
✔ Το αγαπημένο μου ζώο σελ.11
✔ Φρούτα σελ.12
✔ Γύρισμα ταινίας σελ.13
✔ Καλλιέργειες του νομού μας σελ.14
✔ Αγώνες σκάκι στην Έδεσσα σελ.15
✔ Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος - Η καρδιά και το μυαλό (κόμικ) σελ.16

Πώς πέρασα την καραντίνα

Πριν από περίπου 2 μήνες εμφανίστηκε ο κορονοϊός και στην Ελλάδα. Την ημέρα που έκλεισαν τα σχολεία ήμουν μαζί με τους γονείς μου και βλέπαμε ειδήσεις. Και τότε ανακοίνωσαν ότι θα κλείσουν τα σχολεία και τα φροντιστήρια για 14 με 15 ημέρες. Εγώ δεν ήθελα να κλείσουν τα σχολεία και τα φροντιστήρια, ήμουν λυπημένη και θυμωμένη μέχρι που πήρε η κυρία τηλέφωνο και είπε πως θα ξεκινήσουμε online μαθήματα. Μόλις ξεκινήσαμε τα online μαθήματα είχα κάτι να κάνω και δεν βαριόμουνα τόσο πολύ. Το Σαββατοκύριακο έκανα μαθήματα, δουλειές και έπαιζα με τα ζώα μου. Μετά από λίγο καιρό ξεκίνησα και αγγλικά από skype. Περνούσα και περνάω έτσι κι έτσι στην καραντίνα.

Θέλω να τελειώσει γρήγορα όλη αυτή η πανδημία για να μην είμαστε το καλοκαίρι σχολείο, να μπορούμε να βλέπουμε τους φίλους μας , να μπορούμε να πηγαίνουμε στους παππούδες μας και επίσης ελπίζω να τελειώσει την ύλη των βιβλίων. Ελπίζω να περνάμε όλοι καλά και να είμαστε υγιείς.

Κείμενο: Ηλιάνα Μπόγια – Ε` τάξη
Δακτυλογράφηση: Πασχάλης Παλάκας – Ε` τάξη

Μένουμε σπίτι

Στα μέσα Μαρτίου ξαφνικά μας ανακοίνωσαν ότι τα σχολεία θα παραμείνουν κλειστά λόγω κάποιου ιού. Δεν ήξερα μέχρι τότε τι σημαίνει ιός, ούτε πόσο κακό ήταν για τον κόσμο.

Μας απαγόρευσαν να πάμε σχολείο, να βγαίνουμε έξω και να βρισκόμαστε με άλλα παιδιά. Όλα έγιναν ξαφνικά και ένιωσα φυλακισμένος μέσα στο ίδιο μου το σπίτι χωρίς να καταλαβαίνω το γιατί.

Αργότερα, και ενώ περνούσαν οι μέρες, λίγο από τις συζητήσεις με τους γονείς μου, λίγο από όσα άκουσα από τις ειδήσεις κατάλαβα ότι ήταν μια πολύ κακή αρρώστια που πέθαιναν νέοι και ηλικιωμένοι.

Έτσι λοιπόν και ενώ οι μέρες περνούσαν λάβαμε ειδοποίηση ότι θα κάναμε μάθημα μέσω internet.

Ενθουσιάστηκα!!! Και έτσι αρχίσαμε…

Τώρα μετά από τόσες εβδομάδες διδασκαλίας έμαθα να χρησιμοποιώ τον υπολογιστή μου και να μαθαίνω μέσα από αυτόν. Η τεχνολογία μπήκε για τα καλά στην ζωή μας. Εγώ με τα μαθήματα, οι γονείς μου για να πληρώνουν τους λογαριασμούς μας, να μιλάμε με άλλους από τις κάμερες.

Απίστευτα πράγματα.. Αυτό βέβαια σημαίνει ότι έτσι θα είναι και το μέλλον μας. Η τεχνολογία ήρθε και αντικατέστησε τα πάντα. Αυτό θα είναι και το μέλλον μας…

Κείμενο: Διονύσης – Ραφαήλ Καραστογιάννης – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Πασχάλης Παλάκας – Ε` τάξη

Η καραντίνα μου

Λοιπόν, στο κείμενο αυτό θα ήθελα να μιλήσω λίγο για τις καταστάσεις που βιώνω στην καραντίνα του Κορονοϊού(Covid – 19). Όταν, άκουσα ότι λόγω κρουσμάτων θα έκλεινε το δημοτικό σχολείο της Άρνισσας ήταν Τρίτη γιατί, ήμουν στην Θεατρική ομάδα του ΚΔΑΠ. Την επόμενη μέρα άκουσα στην τηλεόραση να δίνουν οδηγίες προφύλαξης, όπως π.χ. προληπτικά να φτερνιζόμαστε στον αγκώνα μας. Όμως, μέρα με την μέρα τα πράγματα γινόντουσαν όλο και πιο αυστηρά.

Άρχισαν να κλείνουν μαγαζιά, και η διαφήμιση ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ γίνονταν όλο και συχνότερη. Η αλήθεια είναι πως χάρηκα που κλεί-

συν. στην 3η σελ.

Τα ανήσυχα μολύβια της Άρνισσας

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΡΝΙΣΣΑΣ

Διεύθυνση
Δημοτικό Σχολείο Άρνισσας
58002 Άρνισσα
Τηλ.: 2381031234
mail@dim-arniss.pel.sch.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ (Ε'-ΣΤ` ΤΑΞΗ)

Δακτυλογράφηση κειμένων
Παπατραϊανός Ευδόξης(ΣΤ`)
Παπατραϊανού Ναταλία(ΣΤ`)
Γάτσος Χρήστος(Ε`)
Κισκίνη Αναστασία(Ε`)
Μπόγια Χ. Ανδρονίκη(Ε`)
Μπόγια Ηλιάνα(Ε`)
Παλάκας Πασχάλης(Ε`)
Παπαδοπούλου Λυδία(Ε`)
Πισλίνα Δήμητρα(Ε`)
Σαρβάνη Γεωργία(Ε`)

Σαρωτές εικόνων
Κισκίνη Αναστασία(Ε`)
Μπόγια Ηλιάνα(Ε`)
Συντονιστές Δάσκαλοι
Ηλίας Κάρτας
Αθανάσιος Θεοδώρου

Συνδρομή για ένα χρόνο 5 ευρώ

Το λογότυπο της εφημερίδας σχεδίασαν ο Δημήτρης Λιάσης και ο Χρήστος Χατζηγεωργούδης

Εκτύπωση
Γραφικές Τέχνες
Σ. Βαγουρδής ΑΒΕΕ
Τηλ.: 23810 25019
email: vagourdi@otenet.gr

Πρωινό στο σχολείο

Την Παρασκευή 7 Φεβρουαρίου φάγαμε πρωινό στο σχολείο. Αυτή ήταν μια ιδέα του κυρίου μας. Είχαμε προετοιμαστεί από την προηγούμενη μέρα για το τι φαγητά και τι σκεύη θα φέρει ο καθένας. Επίσης ο κύριος μας, μας είπε να φέρουμε από μια κούπα, ένα πιάτο, ένα μπολ και ένα κουτάλι.

Την επόμενη μέρα μόλις μπήκαμε στην τάξη είδαμε τα θρανία στημένα σαν ένα μεγάλο τραπέζι. Όλοι είχαμε φέρει αρκετά τρόφιμα και σκεύη όπως χυμούς, γάλατα, ταχίνι, μαρμελάδες, ψωμί, αυγά, τσάι, τραπεζομάντιλα, κουταλάκια, πιατάκια, ποτηράκια και άλλα πράγματα. Είχαμε φέρει περισσότερη ποσότητα για να φάνε και οι συμμαθητές μας. Μόλις κάτσαμε δοκιμάσαμε από όλα τα φαγητά. Εγώ έφαγα αυγά, ψωμί και ταχίνι.

Στο τέλος σκάσαμε από φαΐ και κατάλαβα ότι όλοι οι συμμαθητές μου τρώνε πολύ ακόμα και οι πιο αδύνατοι.

Κείμενο: Δημήτρης Λιάσης - Δ΄ τάξη
Δακτυλογράφηση: Λυδία Παπαδοπούλου - Ε' τάξη

Την Παρασκευή στης 7 Φεβρουαρίου φάγαμε πρωινό στο σχολείο. Το μάθημα έλεγε να φάμε πρωινό. Έτσι ο κύριος μας είπε να φέρουμε υλικά για το πρωινό μας, όπως γάλα , δημητριακά, ψωμί, μαρμελάδα, μερέντα, πιάτο, πιρούνι, κουτάλι και άλλα πολλά . Στρώσαμε το τραπεζομάντιλο και φάγαμε. Στη συνέχεια ήρθε η κυρία Ανθούλα και ο κύριος Νίκος και ζήλεψαν και φάγανε και αυτοί μαζί μας, από το πλούσιο πρωινό μας. Ήταν πολύ ωραίο πρωινό με πολλές και αξέχαστες αναμνήσεις.

Κείμενο: Κωνσταντίνος Γεωργιάδης - Δ` τάξη

Μια μέρα ο κύριος της ΄Δ τάξης αποφάσισε η τάξη μας να φάει στο σχολείο πρωινό. Έτσι όλα τα παιδιά συνεννοηθήκαμε να φέρουμε γάλα, κορνφλέιξ , μαρμελάδα, χυμούς, μέλι, τσάι, μερέντα και άλλα πολλά. Φέραμε τραπεζομάντιλα και στρώσαμε όλα τα θρανία που είχαμε ενώσει. Καθίσαμε να φάμε , ο ένας δοκίμαζε ότι είχε φέρει ο άλλος, γίναμε μια οικογένεια δοκιμάσαμε φαγητά για πρωινό που δεν είχαμε ξαναφάει. Ήταν κάτι πολύ διαφορετικό για εμάς και θα θέλαμε σίγουρα να το ξανακάνουμε όλοι.!

Κείμενο: Γιάννης Ιτσόπουλος – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Πασχάλης Παλάκας – Ε` τάξη

Μένουμε σπίτι

συν. απ' την 1η σελ.

σανε τα σχολεία, διότι είχα γεμάτες μέρες και ήθελα αρκετή ξεκούραση. Στη συνέχεια φοβήθηκα, γιατί άρχισαν να υπάρχουν και θάνατοι στη χώρα.

Η καθημερινότητά μου είχε αλλάξει πάρα πολύ. Οι καθημερινές μου μέρες έγιναν ένα ατελείωτο Σαββατοκύριακο και αυτό μου άρεσε πολύ γιατί είχα ξεκουραστεί πολύ και βρήκα καινούρια hobbys: γαλλικά, γυμναστική, ηλεκτρονικά παιχνίδια, επιτραπέζια παιχνίδια.

Σύντομα αρχίσαμε ηλεκτρονικά μαθήματα στο ZOOM και στο Webex με την κυρία μου.

Αμέσως άρχισα αγγλικά και μαθηματικά στο Skype,καθώς και κιθάρα. Θεωρία έκανα στο Messenger και έτσι γέμιζα τις μέρες μου.

Αρχικά τα πρώτα μου συναισθήματα ήταν: χαρά, θλίψη, φόβος. Στη μέση της καραντίνας ήταν τα ίδια, και λιγότερη ή περισσότερη βαρεμάρα και τώρα τα συναισθήματα είναι σε Mute(για τους μικρούς που το διαβάζουν σημαίνει: σταματημένα), δεν ξέρω γιατί είναι έτσι αλλά είναι σε Mute.

Και για το τέλος θα ήθελα να κάνω μια ευχή να επιστρέψει όλη η ανθρωπότητα όπως ήταν πριν αν και θα πρέπει να μας γίνει συνήθειο να πλένουμε τα χέρια μας και όλα τα άλλα που μας είπαν. Αυτά!!!.

Κείνενο: Δαυίδ Τσιτιρίδης – Ε` τάξη
Δακτυλογράφηση: Αναστασία Κισκίνη – Ε` τάξη

Μένουμε σπίτι

Από τότε που ήρθε ο φονικός ιός στην χώρα μας με το όνομα Covid-19 είχαν μπει κάποια αυστηρά μέτρα για να τον καταπολεμήσουμε. Αυτά τα μέτρα άλλαξαν τον τρόπο της καθημερινής μας ζωής. Κάποια πράματα άλλαξαν και στην οικογένειά μου. Επειδή ήμασταν όλη μέρα στο σπίτι γνωριστήκαμε πιο καλά. Επίσης η μαμά μου με κούρεψε, γιατί τα κομμωτήρια είχαν κλείσει. Η μαμά μου έφτιαξε σπιτικό ψωμί και ο μπαμπάς, μου έμαθε να οδηγάω το τρακτέρ επειδή πήγαινα στο χωράφι και επειδή κάνουμε διαδικτυακά μαθήματα έμαθα να χειρίζομαι καλύτερα τον υπολογιστή. Το περισσότερο που μου έλειπε ήταν το σχολείο και ότι δεν μπορούσα να συναντήσω τους φίλους μου και να τους αγκαλιάσω.

Τα πράγματα που μου άρεσαν ήταν ότι δεν χρειαζόταν να πάω στο σχολείο, έπαιζα όλη την μέρα με τον αδερφό μου τον Σάββα και η μαμά μου δεν δούλευε και ήταν όλη μέρα στο σπίτι. Στο μέλλον πιστεύω ότι ο κορωνοϊος θα αντιμετωπίζεται σαν μια κανονική γρίπη και θα βρουν ένα εμβόλιο. Στο τέλος ο κορωνοϊος θα φύγει.

Κείμενο: Λιάσης Δημήτρης - Δ΄ τάξη
Δακτυλογράφηση: Παπαδοπούλου Λυδία - Ε΄τάξη

Τηλεμάθημα

Αρχές Μαρτίου η πανδημία του κορονοϊού ήρθε στην Ελλάδα. 11 Μαρτίου έκλεισαν τα σχολεία. Μετά από λίγες μέρες άρχισαν τα τηλεμαθήματα. Εγώ όμως δεν είχα κάμερα. Στης 3 Απριλίου όταν ήρθε η κάμερα έκανα το πρώτο μου τηλεμάθημα. Αλλά είχαμε ένα πρόβλημα οι συμμαθητές μου και ο δάσκαλος μου δεν με άκουγαν την πρώτη ώρα. Την δεύτερη ώρα έλυσα το πρόβλημα πατώντας ένα κουμπί. Πέρασα πολλή ωραία και χάρηκα που είδα τους συμμαθητές μου και τον δάσκαλο μου ξανά.

Κείμενο: Πολυάνθη Μπόγια – Γ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Μάξιμος Σιδεράς – Ε` τάξη

Η καραντίνα

Την Τετάρτη στις 11-3-2020 έκλεισαν τα σχολεία λόγω μιας αρρώστιας που την λένε Κορονοϊό και στις 13-3-2020 μείναμε στο σπίτι, δηλαδή μπήκαμε σε καραντίνα. Εγώ νιώθω ασφαλής και χαρούμενος που είμαι κοντά στην οικογένειά μου. Το σχολείο της Άρνισσας κάνει διαδικτυακό μάθημα με την εφαρμογή «ZOOM» και βλέπω τους φίλους μου αλλά και τον δάσκαλό μου. Σε λίγες εβδομάδες έρχεται το Πάσχα αλλά δε ξέρω τι θα γίνει, γιατί η εκκλησία μας είναι κλειστή. Εύχομαι να φύγει όσο πιο σύντομα γίνεται και να μη γυρίσει ποτέ ξανά.

Κείμενο: Μήτσκος Χρήστος – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Δαυίδ Τσιτιρίδης – Ε` τάξη

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ

Την Τρίτη 11 Φεβρουαρίου 2020 πήγαμε εκδρομή στη Έδεσσα. Ξεκινήσαμε στις 8 από τον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας. Όταν φτάσαμε στην Έδεσσα πήγαμε στο χώρο εκδηλώσεων της Νομαρχίας και το Εδεσσαϊκό θέατρο έπαιξε την παράσταση «Ο Σιμιγδαλένιος».

Η παράσταση ήταν πολύ ωραία, αστεία και έπαιζαν πολλοί ηθοποιοί. Αλλά κράτησε και πολλή ώρα. Στη συνέχεια πήγαμε να φάμε σε μια παιδική χαρά. Μετά πήγαμε με τα πόδια στο πυροσβεστικό τμήμα της Έδεσσας. Μόλις μπήκαμε μέσα μας καλωσόρισαν. Είχαμε ετοιμάσει ερωτήσεις. Μας είπαν ότι οι αρμοδιότητες της πυροσβεστικής είναι πολλές. Μπορούν να σβήσουν φωτιές, να διασώσουν ανθρώπους και ζώα και να απεγκλωβίσουν ανθρώπους.

Το πυροσβεστικό τμήμα λειτουργεί από το 1950 περίπου, έχει 10 οχήματα, 7 φορτηγά και 3 βοηθητικά.. Η βάρδια γίνεται με 13 άτομα εκ των οποίων οι 8 είναι μάχιμοι και οι άλλοι υπάλληλοι γραφείων. Μας έδειξαν τις στολές τους που ήταν πυρίμαχες και τα κράνη που τους προστάτευαν αν έπεφτε πάνω τους κάτι. Υπήρχαν 2 είδη κράνους, τα αστικά που ήταν σιδερένια και είχαν ωραία γυαλιά και τα δασικά που δεν κάλυπταν όλο το κεφάλι και είχαν γυαλιά. Όλοι φορέσαμε τα κράνη και βγήκαμε φωτογραφία. Όλα αυτά μας τα είπε ο κύριος Πέτρος. Ένας άλλος κύριος μας είπε ότι συμβαίνουν 250 περιστατικά τον χρόνο, 100 αστικά και 150 δασικά. Στην συνέχεια ένας κύριος μας είπε για τους προστάτες της πυροσβεστικής που είναι Οι Τρεις Παίδες εν Καμίνω, ο Ανανίας, ο Αζαρίας και ο Μιχαήλ.

Μετά βγήκαμε έξω να δούμε τα οχήματα, υπήρχαν οχήματα που χωρούσαν έναν τόνο, δύο τόνους, πέντε τόνους και το μεγαλύτερο που είχαν χωρούσε δέκα τόνους νερό. Αλλά είχαν και ένα που χωρούσε 30 τόνους, αλλά χάλασε. Υπήρχαν διαφορετικά οχήματα, ένα για τα τροχαία, ένα για το δάσος που είχε μεγαλύτερες ρόδες, ένα για την πόλη, ένα με καλάθι και ένα με ερπύστριες για το χιόνι. Επίσης υπήρχαν και τα τρία βοηθητικά. Μας είπαν ότι η σκάλα πήγαινε τριάντα μέτρα. Το νερό το προμηθευόντουσαν από κάποιους πυροσβεστικούς κρουνούς που υπήρχαν κοντά.

Αλλά ξαφνικά χτύπησε η σειρήνα. Ένας κάδος είχε πάρει φωτιά στο νοσοκομείο. Σε λιγότερο από ένα λεπτό είχαν ανάψει την σειρήνα και είχαν φύγει. Μετά από ένα τέταρτο περίπου είχα γυρίσει και τους χειροκροτήσαμε που έσβησαν την φωτιά. Στο τέλος δοκιμάσαμε την μάνικα με τη βοήθεια ενός πυροσβέστη. Οι πυροσβέστες συμφωνήσαν με τους κυρίους μας ότι τον Απρίλιο θα έρθουν στο σχολείο για άσκηση. Στο τέλος πήγαμε στην παιδική χαρά και παίξαμε λίγο. Μετά ήρθε το λεωφορείο και μας πήγε στην Άρνισσα. Αυτή ήταν η ωραιότερη εκδρομή που μας έχουν πάει ποτέ.

Κείμενο: Δημήτρης Λιάσης – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Ευθύμης Σιδεράς – Ε' τάξη

Την Τρίτη 11 Φεβρουαρίου το σχολειό μας έκανε μια εκπαιδευτική εκδρομή στην Έδεσσα όλες οι τάξεις Β', Γ' και Δ'. Η εκδρομή είχε τα εξής θέματα: Πρώτα θα παρακολουθούσαμε το θέατρο ο Σιμιγδαλένιος στη συνέχεια η Δ΄ τάξει μόνη της πήγε στη πυροσβεστικοί. Η Ιστορία του έργου που είδαμε παρουσίαζε μια βασιλική οικογένεια που ζούσε σε ένα κάστρο . Οι γονείς της πριγκίπισσας ήθελαν να παντρέψουν την κόρη τους με το ζόρι και αυτή δεν ήθελε και σκέφτηκε να φτιάξει έναν άνθρωπο από συμιγδάλι για να τον παντρευτεί και ο χρόνος που χρειάστηκε ήταν 40 ημέρες. Στη συνέχεια μια άλλη πριγκίπισσα ήθελε να κλέψει τον σιμιγδαλένιο και τον έκλεψε με κάποια μάγια. Αλλά αυτή η πριγκίπισσα που τον έφτιαξε στεναχωρήθηκε πολύ που τον έχασε και πήγε και τον έψαχνε.

Πρώτα έπρεπε να περάσει από την σελήνη, από τον ήλιο και μετά θα έπρεπε να πάρει και κάτι από το καθένα για να μπορέσει να πάρει πίσω τον Σιμιγδαλένιο. Τελικά τον πήρε πίσω και τελείωσε αυτή η ιστορία. Αργότερα πήγαμε στην πυροσβεστική. Εκεί ήρθαν οι πυροσβέστες, απάντησαν τις ερωτήσεις μας και έτσι τελείωσε αυτή η μέρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ: Κωσταντίνος Γεωργιάδης - Δ' τάξη
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λυδία Παπαδοπούλου - Ε' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν...

Θα ήθελα να ήμουν η καλή πριγκίπισσα. Γιατί ήταν πανέμορφη και γιατί μου άρεσε και ο ρόλος της. Οι γονείς της ήθελαν να την παντρέψουν αλλά ο ένας της ξίνιζε ο άλλος της βρωμούσε. Έτσι αποφάσισε να φτιάξει τον άντρα της με ζάχαρη, βούτυρο και σιμιγδάλι. Μου άρεσε η ιστορία μόνο που θα ήθελα η καλή πριγκίπισσα να έφτιαχνε και έναν άλλον Σιμιγδαλένιο για την κακιά πριγκίπισσα! Για να μην έχουν άλλους καβγάδες.

Κείμενο: Μπερέα Ναταλία- Β' τάξη

Εγώ θα ήθελα, να ήμουν ο Σιμιγδαλένιος. Γιατί ήταν ακίνητος.

Κείμενο: Νιότης Χρυσοθαλαντης 'Β Τάξη

Θα ήθελα να είμαι ο ήλιος. Τώρα θα με ρωτήσετε, γιατί διάλεξα τον ήλιο. Επειδή χόρευε τέλεια, ήταν όμορφος και γυαλιστερός.

Κείμενο: Θεοδώρου Μαρία – Β' τάξη
Δακτυλογράφηση: Παπατραϊανού Ναταλία – ΣΤ' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν το αστεράκι. Επέλεξα το αστεράκι, γιατί μου άρεσε που βοήθησα την πριγκίπισσα. Μου άρεσε που οι δύο πριγκίπισσες μοιράστηκαν τον σιμιγδαλένιο.

Κείμενο: Κατερίνα Θεοδώρου - Β' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν η καλή πριγκίπισσα. Μου άρεσε που ταξίδεψε για τον σιμιγδαλένιο, για τον αγαπημένο της, και πήγε στον ήλιο και πήγε στην γη και πήγε και στο φεγγάρι. Θα ήθελα στο τέλος να τον παντρευτεί.

Κείμενο: Στέλλα Μπουλλάρι – Β' τάξη
Δαχτυλογράφηση: Ανδρονίκη Μπόγια – Ε' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν ο Σιμιγδαλένιος. Μου άρεσε όταν το μικρό αστεράκι του είπε « Κάνε πως το πίνεις το κρασί που σε κάνει να τα ξεχνάς και μην το πιεις».

Κείμενο: Τραϊανός ΠαπατραΪανός – Β' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν ο Σιμιγδαλένιος που παντρεύτηκε την Βασιλοπούλα και όλος ο κόσμος χαμογελούσε.

Κείμενο: Ιορδάνης Μπόγιας – Β' τάξη

Θα ήθελα να ήμουν η πριγκίπισσα που ήταν καλή και όλοι την αγκάλιαζαν.

Κείμενο: Γεωργία ΠαπατραΪανού – Β' τάξη
Δακτυλογράφηση: Μπόγιας Βαγγέλης – ΣΤ' τάξη

Παραδοσιακά παιχνίδια

Τζαμί

Όταν ήμασταν μικροί παίζαμε ένα παιχνίδι που λεγότανε τζαμί. Αποτελούμασταν από δύο ομάδες, από τρία άτομα η κάθε ομάδα και παραπάνω.

Το τζαμί ήτανε 6 πλακουτσωτές πέτρες, και μέγεθος από μεγάλο μέχρι πιο μικρό. Βάζαμε το τζαμί, στήναμε τις πέτρες την μία πάνω στην άλλη και φτιάχναμε έναν πύργο. Η μία ομάδα καθότανε πίσω από τις πέτρες, φτιάχναμε έναν κύκλο μεγάλο, και στόχος ήτανε της άλλης ομάδας, με μία μπάλα, να ρίξει τον πύργο, δηλαδή το τζαμί. Η μία ομάδα έπαιρνε την μπάλα και προσπαθούσε να χτυπήσει τους παίχτες της άλλης ομάδα και να τους κάψει. Η άλλη ομάδα προσπαθούσε να φτιάξει ξανά το τζαμί βάζοντας τη μία πέτρα πάνω στην άλλη.

Αν προλάβαινε και έφτιαχνε ξανά τον πύργο, φώναζε ο τελευταίος παίχτης που θα έστηνε το τελευταίο πετραδάκι πάνω στα άλλα «τζαμί», και έτσι κέρδιζε. Αν η άλλη ομάδα προλάβαινε να κάψει όλους του παίχτες, τότε κέρδιζε αυτή και οι ρόλοι αντιστρεφόντουσαν.

Αφήγηση: Χρήστος Καραστογιάννης
Κείμενο: Διονύσης Καραστογιάννης - Δ` τάξη

Η μακριά γαϊδάρα

Ένα από τα αγαπημένα παραδοσιακά παιχνίδια ήταν η μακριά γαϊδάρα. Ήταν ένα ομαδικό παιχνίδι, στο οποίο παίζανε τουλάχιστον 10 παιδιά, χωρισμένα σε δύο ομάδες.

Ένα παιδί έκανε την μάνα που καθόταν σε ένα ψηλό σημείο. Αυτό το παιδί ήταν υπεύθυνο για τους κανόνες. Ένα άλλο παιδί ακουμπούσε το κεφάλι του στα πόδια της μάνας κι ακολουθούσαν τα άλλα παιδιά που έβαζαν το κεφάλι τους στο σώμα του άλλου παιδιού. Τα παιδιά της άλλης ομάδας, πηδώντας με φόρα ένα-ένα, προσπαθούν σαν να ανεβούν την μακριά γαϊδάρα και να γαζωθούν καλά επάνω της σφίγγοντας τα χέρια τους πάνω στα σώματα των άλλων παιδιών ώστε να μην κινδυνεύουν να ακουμπήσουν με τα πόδια το έδαφος.

Σε περίπτωση που κάποιος από την ομάδα που πηδούσε ακουμπούσε το έδαφος, η ομάδα που είχαν τη μακριά γαϊδάρα έχανε και άλλαζαν ρόλους. Εάν όμως τα κατάφερνε η ομάδα της μακριάς γαϊδάρας άρχιζε να κουνιέται, προσπαθώντας να ρίξει κάτω αυτούς που έχει πάνω της.

Κείμενο: Γαλαμάρας Σταύρος - Δ΄ τάξη
Δακτυλογράφηση: Ευδόξης Παπατραϊανός - ΣΤ΄ τάξη

Πατώ

Είναι ένα ατομικό παιχνίδι . Τα παιδιά σχηματίζουν το σχήμα στο έδαφος.

Ο παίκτης πηδά με κλειστά τα μάτια, με ένα ή δύο πόδια, ανάλογα με το τετράγωνο στο οποίο πρέπει να πατήσει. Τελειώνοντας κάθε προσπάθεια ρωτά: Πατώ; Εάν η απάντηση είναι θετική, δηλαδή αν πατά διαχωριστικές γραμμές χάνει και βγαίνει από το παιχνίδι. Αν είναι αρνητική συνεχίζει έως που θα χάσει. Για κάθε επιτυχημένη προσπάθεια σημειώνεται υπέρ του παίχτη ένας, πόντος.

Κείμενο: Καλλίστη Σιπάκη – Δ` τάξη
Δαχτυλογράφηση: Δαυίδ Τσιτιρίδης – Ε`τάξη

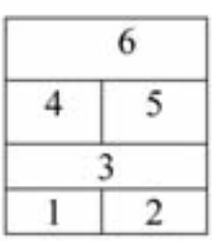

Δέντρα

Η Κρανιά

Λοιπόν σήμερα αποφάσισα να σας συστηθώ. Με λένε κρανιά είμαι φυλλοβόλο δέντρο, τα άνθη μου είναι κίτρινα και οι καρποί μου έχουν έντονο κόκκινο χρώμα και ξινή γεύση και ονομάζονται κράνα.

Ζω στα βουνά και σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες και με αποκαλούν και δέντρο της μακροζωίας, γιατί οι καρποί μου κάνουν πολύ καλό στον άνθρωπο. Εκεί στα βουνά δεν ζω μόνη μου, έχω και φίλους άλλαδέντρα και κάνουμε καλή παρέα τις κρύες μέρες και νύχτες του χειμώνα.

Κείμενο: Κωνσταντίνος Γεωργιάδης – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Αναστασία Κισκίνη – Ε' τάξη

Συνέντευξη από μία αμυγδαλιά

- Κάθε μέρα αρχές Φεβρουαρίου κατεβαίνω στην αμυγδαλιά και κοιτάω με θαυμασμό το αγαπημένο μου δέντρο και μια μέρα μου ήρθε η ιδέα στο μυαλό να της πάρω συνέντευξη.

- Πώς σε λένε;

- Αμυγδαλιά.

- Πόσο ψηλή μπορείς να γίνεις;

- Ψηλώνω από 4 έως 12 μέτρα. Τα άνθη μου τα βγάζω στα μέσα με τέλη Ιανουαρίου και έναν μήνα μετά θα αρχίσουν να σχηματίζονται τα αμύγδαλα.

- Τι θρεπτικές ουσίες περιέχουν τα αμύγδαλα;

- Περιέχουν πρωτεΐνες έλαιο, βιταμίνες Β1 Β2, κάλιο, μαγνήσιο, ασβέστιο φώσφορο κ.α.

- Σε πιο κλίμα ζεις;

- Μου αρέσει το ξηρό και θερμό κλίμα.

Κείμενο: Μαρκέλλα Λιόλιου – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Γεωργία Σαρβάνη - Ε' τάξη

Η Αμυγδαλιά

Καλλίστη: Γεια σου, Αμυγδαλιά! Είμαι η Καλλίστη και θέλω να σου κάνω κάποιες ερωτήσεις.

Αμυγδαλιά: Γεια σου, Καλλίστη. Ανυπομονώ να ακούσω τις ερωτήσεις σου.

Κ: Αμυγδαλιά, πού μεγαλώνεις;

Α: Εγώ μεγαλώνω στις θερμές και ξηρές περιοχές.

Κ: Και πώς είναι ο κορμός και ο καρπός σου;

Α: Ο κορμός μου είναι λίγο χοντρός και ο καρπός μου είναι σκληρός και μυτερός.

Κ: Τι χρώμα έχουν τα φύλλα σου;

Α: Τα φύλλα μου είναι πράσινα.

Κ: Τι σκέφτεσαι και τι νιώθεις για τους ανθρώπους και για τα άλλα δέντρα;

Α: Νιώθω για τους ανθρώπους ότι με αγαπάνε και ότι με φροντίζουνε. Και για τα δέντρα νιώθω ότι είμαστε χρήσιμα.

Κ: Έχεις ακούσει κάποια ιστορία από τα πουλιά που κάθονται στα κλαδιά σου;

Α: Έχω ακούσει ότι έχω ωραία κλαδιά και ωραία σκιά.

Καλλίστη Σιπάκη - Δ' τάξη

Συνέντευξη από ένα πεύκο

-Γεια σου πεύκο θέλω να σου κάνω κάποιες ερωτήσεις;

-Εντάξει.

-Πού μεγάλωσες;

-Μεγάλωσα στο πευκώνα του Δημοτικού σχολείο Άρνισσας και με φύτεψαν μαθητές πριν πολλά χρόνια.

-Πώς είναι ο κορμός σου και πώς ο καρπός σου;

-Ο κορμός μου επειδή είναι γέρικος έχει ξεραθεί ο φλοιός του. Ο καρπός μου είναι το κουκουνάρι.

-Τι σκέφτεσαι και τι νιώθεις για τους ανθρώπους και για τα άλλα δέντρα;

- Νιώθω χαρούμενος, γιατί οι μαθητές μας καμαρώνουν κάθε μέρα και έχω πολλούς φίλους και συγγενείς τον πευκώνα.

- Έχεις ακούσει κάποια ιστορία από τα πουλιά που κάθονται στα κλαδιά σου;

- Ναι έχω ακούσει μία όπου τα πουλιά με ευχαρίστησαν που βρήκαν προστασία στα κλαδιά μου από έναν αετό.

- Τι χρώμα είναι τα φύλλα σου;

- Είναι σε σχήμα βελόνας και είναι πράσινα.

- Άντε γεια σου πεύκο θα τα πούμε άλλη φορά, να συνεχίσεις να είσαι καμαρωτό για πολλά χρόνια.

Κείμενο: Δημήτρης Λιάσης – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Ηλιάνα Μπόγια – Ε' τάξη

Μια συνέντευξη απ' την Ελιά

- Γεια σας κυρία Ελιά. Μπορώ να σας κάνω μερικές ερωτήσεις;

- Ναι, μπορείτε.

- Πόσα χρόνια ζείτε;

- Είμαι αιωνόβιο δέντρο. Ζω μέχρι να με κόψουν.

- Περίπου 160 χρονών.

- Γι' αυτό είναι τόσο μεγάλο ο κορμός σας;

- Ακριβώς. Όσο μεγαλώνει ένα δέντρο μεγαλώνει και ο κορμός του.

- Ρίχνετε εσείς τα φύλλα σας τον χειμώνα;

- Όχι γιατί είμαι αειθαλές δέντρο.

- Βγάζετε πολλούς καρπούς;

- Ανάλογα πόσο με φροντίζουν οι άνθρωποι.

- Και μια τελευταία ερώτηση. Ποια είναι η αγαπημένη σας εποχή;

- Είναι το φθινόπωρο, γιατί μαζεύονται οι άνθρωποι γύρω μου για να μαζέψουν τους καρπούς και έχω παρέα.

- Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη.

Κείμενο: Χρήστος Μήτσκος - Δ' Τάξη
Δακτυλογράφηση: Γεωργία Σαρβάνη - Ε' Τάξη

Συνταγή για εύκολα πιτσάκια

Υλικά

Ξερό ψωμί
Κέτσαπ
Ρίγανη
Σαλάμι, κασέρι , φέτες

Εκτέλεση

Κόβουμε το ψωμί σε φέτες. Αλείφουμε, την κάθε φέτα με λίγη κέτσαπ, βάζουμε λίγη ρίγανη, στη συνέχεια προσθέτουμε το σαλάμι και τέλος το κασέρι. Τα βάζουμε στον φούρνο και μόλις λιώσει το κασέρι είναι έτοιμα.

Καλή σας όρεξη
Οι μαθητές της Α` τάξης
Δακτυλογράφηση: Βασιλεία Λιάση – Ε` τάξη

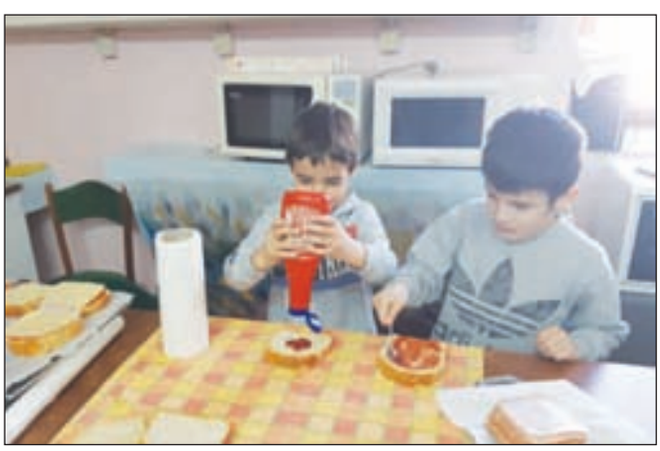

Διαφορετικά χελιδονίσματα

Με αφορμή τον ερχομό της Άνοιξης αποφασίσαμε τα παιδιά της Β΄ τάξης να πούμε φέτος τα κάλαντα (χελιδονίσματα) με διαφορετικό τρόπο.
Λόγω του κορονοϊού δεν μπορούσαμε να πούμε τα χελιδονίσματα κανονικά. Έτσι αποφασίσαμε να τα πούμε μέσω του υπολογιστή.
Στις 8 Απριλίου συνδεθήκαμε και είπαμε τα κάλαντα μεταξύ μας. Η κυρία μας κρατούσε ένα χάρτινο χελιδόνι και ο υπολογιστής γέμισε από τις χαρούμενες φωνές μας. Παρόλα αυτά περάσαμε υπέροχα και του χρόνου ελπίζουμε να γυρίσουμε στο σχολείο μας.

Ταΐστρα πουλιών

Τα παιδιά της Β' τάξης έφτιαξαν μια ταΐστρα πουλιών. Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν: βιτάμ, δημητριακά, ένα πλαστικό πιάτο, ένα κουτάλι, ένα πλαστικό ποτήρι και πετονιά.

Πήραμε το βιτάμ και ανακατέψαμε μέσα τα δημητριακά. Με το κουτάλι πήραμε το μείγμα και το τοποθετήσαμε μέσα στο πλαστικό ποτήρι. Πριν βάλουμε το ποτήρι στην κατάψυξη για να παγώσει, τοποθετήσαμε την πετονιά και το αφήσαμε για αρκετό καιρό στην κατάψυξη.

Μόλις μπήκε η άνοιξη βγήκαμε όλοι στην αυλή του σχολείου και κρεμάσαμε την ταΐστρα στο κλαδί του δέντρου. Η δραστηριότητα αυτή είχε σκοπό να μάθουμε να προστατεύουμε τα πουλιά και το περιβάλλον.

Κείμενα: Οι μαθητές της Β΄τάξης
Δακτυλογράφηση: Παλάκας Πασχάλης - Ε' τάξη

« 3-2-1 κλακέτα πάμε»

Μια μέρα ο κύριος μας αποφάσισε να φτιάξουμε μία ταινία. Αυτοί που θα μας βοηθούσαν με την ταινία ήταν δύο φοιτητές σκηνοθεσίας· Ο Βασίλης, που είναι γιος του κυρίου μας, και ο Ηλίας, ο φίλος του.

Την πρώτη μέρα οι φοιτητές ήρθαν στην τάξη μας. Πρώτα ο καθένας διάλεξε την δική του αγαπημένη ταινία. Μετά είπαμε λέξεις σχετικές με τον κινηματογράφο. Την επόμενη μέρα μας εξήγησαν το Γενικό Πλάνο που δείχνει όλο το σώμα το Μεσαίο που δείχνει το σώμα από την μέση και πάνω και το Κοντινό που δείχνει μόνο το πρόσωπο. Μετά μας είπαν ότι μια ταινία πρέπει να έχει Εισαγωγή, Πρόβλημα, Εξέλιξη, Λύση και Τέλος. επίσης έπρεπε να δίνει ένα μήνυμα. Μας έδειξαν μια ταινία και μας είπαν να την χωρίσουμε σε αρχή, μέση και τέλος.

Μετά από μία βδομάδα οι φοιτητές ξαναήρθαν και μας είπαν μια ιστορία. Μετά μας έδωσαν ένα χαρτί χωρισμένο σε τέσσερα μέρη(Storyboard). Μας είπαν ότι έπρεπε να ζωγραφίσουμε κάποια πλάνα από την ιστορία δηλαδή να την σκηνοθετήσουμε. Μετά από το διάλειμμα μας είπαν να πάμε στον χώρο πολλαπλών χρήσεων του σχολείου. Εκεί τα παιδιά είχαν στήσει τα ποδαρικά από τις κάμερές τους και μας χώρισαν σε τέσσερις ομάδες. Μας είπαν ότι οι δύο ομάδες θα έπαιζαν δύο παραμύθια και οι άλλες δύο θα τους φωτογράφιζαν, έπρεπε να φωτογραφίσουν τέσσερα πλάνα.

Την επόμενη μέρα οι φοιτητές μας χώρισαν σε ομάδες των τριών και έβαλαν σε κλήρο μερικά συναισθήματα. Αυτό το συναίσθημα που θα τύχανε κάθε ομάδα, θα έγραφε μία ιστορία για αυτό που θα είχε και ένα μήνυμα. Την επόμενη εβδομάδα αφού γνωρίζαμε τα περισσότερα πράγματα για το πώς θα φτιάξουμε την ταινία, οι φοιτητές μας ανακοίνωσαν κάποια θέματα για την ταινία.

Ψηφίσαμε και αποφασίσαμε όλοι μαζί να κάνουμε μια ταινία σχετικά με το διάστημα. Ο Βασίλης και ο Ηλίας ζήτησαν για το επόμενο μάθημα να σκεφτούμε ιδέες.

Όμως επειδή μετά από λίγες μέρες τα σχολεία έκλεισαν λόγω κορονοϊού δεν μπορούσαμε να τελειώσουμε την ταινία.

Όταν κάναμε μάθημα διαδικτυακά, ο κύριος, μας ανακοίνωσε ότι θα κάνουμε την ταινία με φιγούρες και σκηνικά, που θα τα φτιάχναμε εμείς και θα δίναμε τις φωνές μας στις φιγούρες. Επίσης μας είπε πως αν άνοιγαν τα σχολεία θα την παίζαμε κανονικά.

Την επόμενη μέρα το πρόγραμμα έδειχνε ότι θα κάναμε κινηματογράφο. Έτσι όταν έφτασε αυτή η ώρα ο Ηλίας και ο Βασίλης συνδέθηκαν μαζί μας και μας είπαν να πούμε τις ιδέες μας για το σενάριο. Μας είπαν ακόμα ότι όσοι ήθελαν θα μπορούσαν να γράψουν τους διαλόγους και τους πρωταγωνιστές, σύμφωνα με την ιστορία που είχε φτιάξει όλη η τάξη μαζί. Τα σενάρια που είχαν όσα θέλαμε ήταν το δικό μου και του φίλου μου του Χρήστου. Έτσι την άλλη μέρα ο κύριος μας και οι φοιτητές ένωσαν τα δύο σενάρια και μας είπαν ποια σκηνικά και ποιους χαρακτήρες έπρεπε να φτιάξουμε. Ανέλαβα να κάνω ένα σκηνικό και δύο φιγούρες. Ακόμα μας είπαν να προτείνουμε ονόματα για κάποιους χαρακτήρες και ποιος θα παίξει αυτούς τους ρόλους. Αυτό το κάναμε μαζί με τον φίλο μου τον Χρήστο. Αφού τελείωσε το σενάριο και μοιράστηκαν οι ρόλοι θα ξεκινούσαμε τις πρόβες.

Αλλά μετά από δυο μέρες ανακοινώθηκε, ότι θα ανοίξουν τα σχολεία.

Ύστερα από μια βδομάδα συναντηθήκαμε για να κάνουμε την ηχογράφηση. Τελικά την τελειώσαμε μέσα σε δυο ώρες.

Στη συνέχεια θα το κάναμε και ζωντανά. Ο κύριος μας ζήτησε να σκεφτούμε τα σκηνικά και τα κοστούμια που θα έπρεπε να ετοιμαστούν και να προχωρήσουμε σε μία και μοναδική ζωντανή πρόβα. Ελπίζω η πρόβα να βγει ωραία και να μπορέσουμε να μαζέψουμε όσα χρειαζόμαστε. Ο κύριος μας αρχίζει να μαζεύει τα πράγματα και τα σκηνικά της ταινίας.

Κανείς δεν ξέρει ούτε έχει δει την ταινία. Όλοι έχουν αγωνία. Όμως θα τη δουν του χρόνου….

Παρόλο που περάσαμε πολλές δυσκολίες φτιάξαμε την ταινία…και ο κορονοϊός δεν κατάφερε να μας σταματήσει!!!

Δημήτρης Λιάσης
– Δ` τάξη

Σταματοπούλου Α. Μαρία
Αγρονόμος & Τοπογράφος Μηχανικός Α.Π.Θ.
Μηχανικός Παραγωγής & Διοίκησης Δ.Π.Θ.
Άρνισσα, 58002, Ν.Πέλλας
τηλ. 2381031257, 6977503811
email: mstamatopoulou87@gmail.com

Αγροτική Συνεταιριστική Βεγορίτιδας
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ & ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΕΦΟΔΙΩΝ & ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
"Βόρας"
Τυποποίηση & Υπεραξία στα Προϊόντα μας
πρώτα ο παραγωγός...
Επικοινωνία: 697.967.1327

Το αγαπημένο μου ζώο

Το αγαπημένο μου ζώο είναι το σκυλί. Το σκυλί είναι θηλυκό και την λένε Λούση. Η Λούση είναι μικρόσωμη, γιατί είναι έτσι η ράτσα της . Οι συνήθειες της είναι να κάνει κουμάντο τα άλλα σκυλιά μικρά και μεγάλα. Δεν της αρέσει το νερό. Μία μέρα η Λούση έφυγε από το σπίτι πήγε σε ένα αρσενικό σκυλί και μετά με άλλα σκυλιά. Εγώ στεναχωριόμουν πολύ, γιατί περνούσαν τα λεπτά και δεν γυρνούσε. Μετά από 40 λεπτά γύρισε και έτρεξε πάνω μου. Με την Λούση περνώ καλά κάθε μέρα εκτός όταν μου ορμάει.

Κείμενο: Κατερίνα Γεωργίου – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Ηλιάνα Μπόγια - Ε' τάξη

Το σκύλο μου τον έλεγαν Μπίνγκο. Ζούσε μαζί μας στην αυλή του σπιτιού μου αλλά έχει 17 μήνες που πέθανε. Αυτός ήταν μικρόσωμος, μαύρος, με άσπρες βούλες. Η συμπεριφορά του ήταν πολύ προστατευτική μαζί μου και ήταν καλό σκυλί.

Κείμενο: Βασίλης Σερέτης – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Μάξιμος Σιδεράς – ΣΤ` τάξη

Το σκυλί μου το λένε Μπράιαντ και ζει μαζί μας. Είναι άσπρος και μαύρος, έχει απαλή και έντονη γούνα και αυτό που κάνει και το κάνει ξεχωριστώ είναι τα μικρά και γλυκά και κόκκινα μάτια του. Η συμπεριφορά του είναι πολύ καλή και ορμάει στους ξένους, δηλαδή δεν ορμάει σε εμένα και δεν με δαγκώνει και είναι φιλικός. Οι συνήθειες του είναι να πηγαίνει βόλτα, πηγαίνει στο σπιτάκι και κοιμάται και παίζει μαζί μου. Μαζί του περνάμε καλά παίζοντας κυνηγητό. Η πιο σημαντική στιγμή με τον σκύλο μου για εμένα είναι όταν πήγαν να με δαγκώσουν τα πιο άγρια σκυλιά του χωριού μου αλλά ήρθε ο σκύλος μου και τα δάγκωσε. Νιώθω περήφανος για αυτό το σκυλί.

Κείμενο:Χρήστος Μήτσκος – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση:Πισλίνα Δήμητρα – Ε` τάξη

Το ελάφι

Το ελάφι είναι ένα θηλαστικό που έχει κέρατα αλλά μόνο το αρσενικό. Η κατηγορία αυτή των ελαφιών που έχει κέρατα λέγεται ελαφίδες. Σ` αυτήν ανήκουν το ζαρκάδι, η άλκη και ο τάρανδος. Τρώνε

φύλλα αλλά και φρούτα του δάσους. Την άνοιξη έχουν χνούδι τα κέρατά τους, ενώ τον χειμώνα πέφτει το χνούδι και τους προκαλεί μεγάλη φαγούρα. Ζει στα δάση αλλά και στα βουνά.

Νίκος Τρίπτσης – Δ` τάξη
(4ο Δ.Σ. Έδεσσας)

Άλογο

Το αγαπημένο μου ζώο είναι το άλογο, ζει στην φάρμα και όταν πηγαίνω στον ιππικό όμιλο περνάω πολύ όμορφα και διασκεδάζω.

Εξωτερικά είναι μεγαλόσωμο και εύσωμο. Οι συνήθειες του είναι να κάνει βόλτες στην εξοχή και να τρώει αρκετά.

Αυτό το ζώο το αγαπώ γιατί είναι όμορφο, γρήγορο και δυνατό.

Κείμενο: Φωτεινή Γεωργιάδου - Δ`τάξη
Δακτυλογράφηση: Αναστασία Κισκίνη - Ε` τάξη

Το ζώο που αγαπώ πολύ και μου αρέσει είναι ο κύκνος. Όνομα δεν έχει γιατί δεν είναι κατοικίδιο. Δεν υπάρχει κάπου κοντά μου γιατί μεταναστεύει συνέχεια αλλά όταν θέλω να δω κύκνους πάω στον βάλτο του Άγρα όπου εκεί κάθομαι. Τα χαρακτηριστικά του έχει μακρύ λαιμό , μεγάλα πόδια ,είναι συνήθως άσπροι , τα ματιά τους γύρω γύρω είναι μαύρα και είναι όμορφοι πολύ. Υπάρχουν και μαύροι κύκνοι αλλά εμένα μου αρέσουν οι άσπροι κύκνοι . Επίσης τρώνε σπόρους, ρίζες φυτών σκουλήκια και όστρακα. Για αυτό το ζώο νιώθει δέος για την ομορφιά του και την μεγαλοπρέπεια του.

Κείμενο: Γιώτα Θεοδώρου – Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Κατερίνα Μπιτσίμη – Ε` τάξη

Το λιοντάρι

Το λιοντάρι είναι το αγαπημένο μου ζώο.Ζει στη ζούγκλα , έχει μια μεγάλη χαίτη γύρο από το πρόσωπο και είναι ο Βασιλιάς τον ζώων. Κοιμάται 22 ώρες και τις άλλες 2 κυνηγάει για να φάει. Για αυτό το ζώο νοιώθω αγάπη γιατί είναι το ζώδιο μου!!!

Κείμενο: Χριστίνα Γεωργίου - Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Πασχάλης Παλάκας – Ε` τάξη

Το γατάκι μου η Νέλλα

Το ζώο που μου αρέσει είναι η γάτα. Οι γάτες ζουν συνήθως σε αποθήκες, σε σοκάκια και γενικά σε περίεργα μέρη. Είναι μικρόσωμα ζώα, με φουντωτό και γυαλιστερό τρίχωμα. Επίσης έχουν πολύ καλή όραση και τους αρέσουν να τρώνε ψάρια. Έχω κι εγώ ένα γατάκι την Νέλλα, είναι πολύ σκανδαλιάρικο και του αρέσει να μας ακούει όταν μιλάμε. Άραγε καταλαβαίνει τι λέμε; Μου αρέσει πολύ να το χαϊδεύω και να παίζω μαζί του.

Μια μέρα είχε φύγει μόνο του και δεν ήξερε να γυρίσει. ευτυχώς την επόμενη μέρα κάποιος γείτονας που το ήξερε, το βρήκε και μας το έφερε. Είναι ένα γατάκι που τρώει τα πάντα(όχι τα ζώα) και πεινάει συνέχεια. Ζει στην αποθήκη μας και κοιμάται σε σωλήνες που περνάει ζεστό νερό. Το γατάκι μου το αγαπάω πολύ και μου αρέσει σαν ζώο.

Γιάννης Ιτσόπουλος – Δ` τάξη

Φρούτα

Το καρπούζι

Το καρπούζι είναι καλοκαιρινό φρούτο. Κατάγεται απ΄την νότια Αφρική. Τον 10ο αιώνα καλλιεργείται στην Κίνα. Το 13ο αιώνα εμφανίζεται στην Ευρώπη. Το καρπούζι είναι λείο, σκληρό δεν σπάει εύκολα. Από μέσα έχει κουκούτσια και αν τα μαζέψεις και τα ρίξεις στον κήπο θα φυτρώσουν καρπούζια. Είναι ζουμερό έχει ωραία γεύση.

Κείμενο: Στέλλα Μπουλάρι – Β` τάξη
Δακτυλογράφηση: Πασχάλης Παλάκας – Ε` τάξη

Γρέιπφρουτ

Το Γρέιπφρουτ είναι ένα φρούτο. Από έξω είναι κίτρινο και από μέσα κόκκινο. Το Γρέιπφρουτ παράγεται περισσότερο στην Κίνα, στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και στο Βιετνάμ. Φυτρώνει σε χώμα. Έχει βιταμίνη C και είναι τρίτο στη σειρά μετά το πορτοκάλι και το λεμόνι.

Κείμενο Τραϊανός Παπατραϊανός – Β` τάξη
Δακτυλογράφηση Βασιλεία Λιάση – Ε` τάξη

Το ρόδι

Ο καρπός του ροδιού προέρχεται από το φυτό ροδιά που προήλθε τα αρχαία χρόνια μέσω Μικράς Ασίας από την Περσία ή την κεντρική Ασία. Ανήκει στην οικογένεια πουνικίδες, είναι φυλλοβόλος και αγκαθωτός θάμνος μέχρι 1-1,5 μέτρα ύψος ή μικρό δέντρο που δεν ξεπερνά τα 5 μέτρα. Το ρόδι είναι πλούσιο σε βιταμίνες [A,B1,B2]. Προστατεύει από ιώσεις και άλλες ασθένειες. Είναι νόστιμο και τρώγεται όλες τις ώρες και επίσης καλό είναι να πίνουμε και το χυμό του.

Κείμενο: Κατερίνα Θεοδώρου - Β΄ τάξη
Δακτυλογράφηση: Λυδία Παπαδοπούλου - Ε΄ τάξη

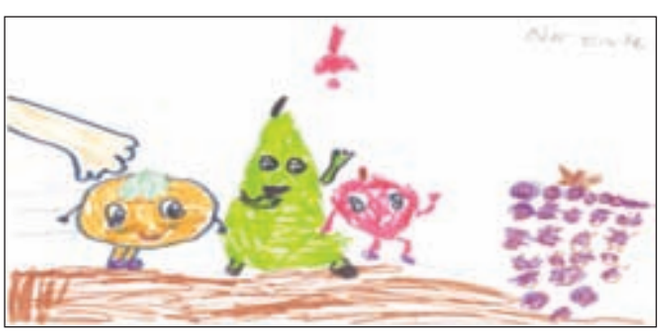

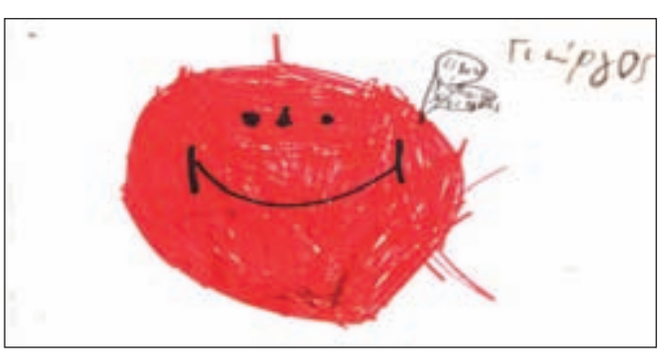

ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΑΙΝΙΑΣ

Καλλιέργειες του Νομού μας

Η καλλιέργεια των μήλων

Η μεγαλύτερη καλλιέργεια της περιοχής μας είναι τα μήλα. Τα χωράφια είναι κατάλληλα για την καλλιέργεια του μήλου. Την καλλιέργεια την ξεκίνησα οι παππάδες μας και την συνέχισαν οι μπαμπάδες μας.

Η μηλιά έχει δουλειά σχεδόν όλον τον χρόνο. Τον χειμώνα οι αγρότες ξεκινάνε το κλάδεμα και τελειώνουν την άνοιξη. Την άνοιξη ανθίζουν τα δέντρα και οι αγρότες αρχίζουν τα πρώτα ραντίσματα. Η μηλιά χρειάζεται νερό και λίπασμα για να μεγαλώσουν σωστά τα μήλα. Το μάζεμα τον μήλων γίνεται τον Σεπτέμβριο με Οκτώβριο.

Κάποιοι αγρότες πουλάνε τα μήλα σε εμπόρους και άλλοι τα πουλάνε στις λαϊκές. Από τα μήλα στην περιοχή μας ζούνε πολλές οικογένειες.

Κείμενο: Κατερίνα Γεωργίου – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Ευδόξης Παπατραϊανός – ΣΤ' τάξη

Καλλιέργεια ροδακινιών

Σήμερα στον νομό Πέλλας παράγονται 17.000 τόνοι ροδακινιών, 54.000 τόνοι συμπύρηνα ροδάκινα και 23.000 τόνοι επιτραπέζια ροδάκινα. Καλλιεργούνται συνολικά 197.250 στρέμματα ροδακινιών. Ο νομός μας είναι ο πρώτος σε παραγωγή ροδακινιών στην Ελλάδα. Η ροδακινιά καλλιεργείται στους δήμους Έδεσσας, Πέλλας, Κρύας Βρύσης σε αρκετά μεγάλες εκτάσεις, αλλά τα τελευταία χρόνια παρατηρείται σημαντική μείωση της καλλιεργούμενης έκτασης ροδακινιών.

Το ροδάκινο που παράγεται στο νομό αποτελεί το δεύτερο σε ποσότητα εξαγόμενο νωπό προϊόν και ακολουθεί το σπαράγγι. Επίσης από τον νομό Πέλλας εξάγονται και μεταποιημένα προϊόντα. Πιο συγκεκριμένα, κομπόστα ροδάκινων που αποτελεί το κύριο εξαγώγιμο προϊόν και καλύπτει ένα μεγάλο μέρος των παγκόσμιων αναγκών. Ωστόσο το υψηλό κόστος παραγωγής και οι χαμηλές τιμές των τελευταίων ετών έφεραν τους ροδακινοπαραγωγούς σε δύσκολη θέση.

Κάποιες από τις ποικιλίες είναι: Τα επιτραπέζια: τα Φρανσουά, τα Μέι Κρέστ, Κουίν Κρέστ και τα Βιομηχανικά ροδάκινα.

Κείμενο: Λιάσης Δημήτρης – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Μήτσκος Κωνσταντίνος – ΣΤ' τάξη

Παραγωγή ροδάκινων

Η Ελλάδα κατέχει την 5η θέση στην παγκόσμια παραγωγή ροδάκινων, την 3η στην Ευρώπη, ενώ είναι η 1η χώρα στην παραγωγή σημερινών ροδάκινων. Στην Ελλάδα καλλιεργείται στην Μακεδονία και κυρίως στην Νότια Ημαθία και στον νομό μας, το νομό Πέλλας.

Η ροδακινιά είναι φυλλοβόλο δέντρο και βρίσκεται σε παραγωγή περίπου 15-20 χρόνια. Η παραγωγή της εξαρτάται κυρίως από τους ανοιξιάτικους παγετούς.

Η τιμή των ροδάκινων είναι ανάλογα με την ποιότητα και τη ζήτηση που υπάρχει.

Κείμενο: Χρήστος Μήτσκος – Δ' τάξη
Δακτυλογράφηση: Ευδόξης Παπατραϊανός –ΣΤ' τάξη

Αγώνες σκάκι στην Έδεσσα

Στις 27/2/2020 έγιναν αγώνες σκάκι στην Έδεσσα. Πήραν μέρος παιδιά από αρκετά σχολεία του δήμου μας. Οι αγώνες έγιναν στο 4ο δημοτικό σχολείο της Έδεσσας. Από το δικό μας σχολείο πήραν μέρος ο Στήβεν Κουτσάι από την ΣΤ' τάξη, ο Δαυίδ Τσιτιρίδης από την Ε' τάξη, ο Γιάννης ο Ιτσόπουλος από την Δ' τάξη και ο Κυριάκος Γεωργιάδης από την Γ' τάξη και από την Β' τάξη, ο Χρυσοβαλάντης Νιώτης, ενώ από την Α' τάξη ο Χρήστος Σιπάκης . Οι αγώνες ξεκίνησαν στις 8:30 π.μ. Όλοι καθίσαμε ανά δύο σε μικρά τραπεζάκια με σκακιέρες και παίζαμε. Όποιος έχανε πάνω από δύο φορές αποκλειόταν. Από το δικό μας σχολείο κανείς δεν πήρε το χρυσό αλλά οι μόνοι που πήραν μια θέση στο βάθρο ήταν ο Γιάννης Ιτσόπουλος που πήρε τρίτη θέση και Κυριάκος Γεωργιάδης που πήρε την δεύτερη θέση στην κατηγορία Γ' - Δ'. Ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία και ελπίζω να διοργανωθούν ξανά αγώνες σκακιού.

Ιτσόπουλος Γιάννης – Δ' τάξη

Στους ενδοσχολικούς αγώνες για τη φετινή χρονιά (2019 -2020) τις τρεις πρώτες θέσεις πήραν: 1ος – Δαυίδ Τσιτιρίδης (Ε' τάξη), 2ος – Γιάννης Ιτσόπουλος (Δ' τάξη), 3ος – Κυριάκος Γεωργιάδης (Γ' τάξη) και Στήβεν Κουτσάι (ΣΤ' τάξη)

Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος

Κάθε χρόνο στις 5 Ιουνίου γιορτάζουμε την παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος.

Ο κύριος μας ανακοίνωσε ότι το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος θα κάνει έναν διαγωνισμό σε σχέση με το περιβάλλον που λέγεται " Σχεδιάζω γραμματόσημα για την προστασία του περιβάλλοντος".

Αυτό που έπρεπε να κάνουμε είναι να ζωγραφίσουμε μια ζωγραφιά σε σχέση με το περιβάλλον. Μετά έπρεπε να την στείλουμε στο e-mail του ιδρύματος.

Οι 200 πρώτες θα γίνουν γραμματόσημα και θα σταλούν πίσω με γράμμα που απέξω θα υπάρχει το γραμματόσημο.

Στο διαγωνισμό συμμετέχω κι εγώ με μια ζωγραφιά που δείχνει τη γη που είναι ένα δέντρο που οι ήπειροι θα είναι τα φύλλα. Όλοι περιμένουμε τα αποτελέσματα με αγωνία.
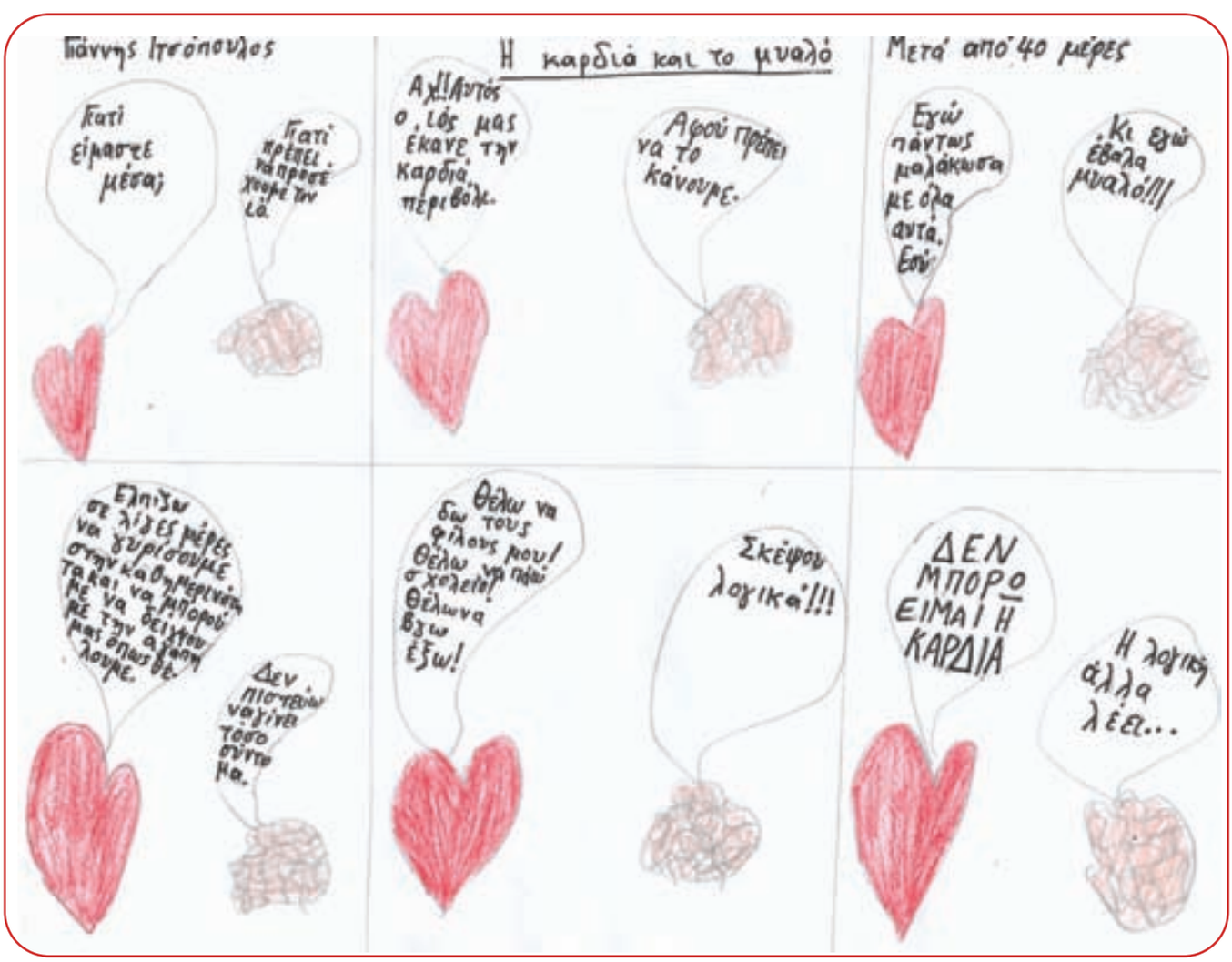
Κείμενο: Δημήτρης Λιάσης - Δ` τάξη
Δακτυλογράφηση: Αναστασία Κισκίνη - Ε` τάξη